Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

MONICA RAMIREZ

Cum se scrie un BEST SELLER

Tehnica americană de scriere creativă cu ajutorul căreia poți transforma o idee într-un roman de succes

LIBREX
București, 2017

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

MEȘTEȘUGUL CUVINTELOR

După părerea mea, atunci când un scriitor scrie o carte, o face pentru că are nevoie să creeze o lume în care ar vrea să trăiască.
Anais Nin

De câte ori ați terminat de citit o care care v-a plăcut în mod deosebit și-ați spus:
—Știi ceva? Aș fi putut scrie cartea asta.
Știți ceva? Chiar aveți dreptate. După părerea mea, fiecare om poartă cel puțin o carte în minte și inimă. Autoarea Toni Morrison spune: *Dacă există o carte pe care ai vrea să o citești, dar care nu s-a scris încă, atunci trebuie s-o scrii.*

Scrisul unei cărți nu este ceva foarte ușor, însă reprezintă un proces extrem de plăcut și plin de satisfacții dintre cele mai variate, iar publicarea unei cărți este un vis frumos pentru marea majoritate a oamenilor.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Ce aveți nevoie?

După părerea mea, dacă puteți scrie o propoziție simplă - doar asta a scris și Ernest Hemingway, nu-i așa? - sunteți atent la lumea care vă înconjoară și vă doriți să scrieți o carte bună, dar să vă doriți cu adevărat, nu doar să încercați să vă hotărâți dacă vreți, atunci puteți s-o faceți. Nu cred că cineva a devenit vreodată scriitor pentru că a participat la vreun curs de scris ori pentru că a citit o carte. Chiar și această carte. Scrisul ne vine de undeva din interior. Acestea fiind spuse, această carte vă poate economisi o grămadă de timp și vă poate îndruma într-o direcție corectă, ajutându-vă să vă scrieți cartea mult visată.

E posibil?

Sigur că e posibil. Doar am făcut-o și eu de vreo câteva ori. Știu ce înseamnă să te trezești cu câteva ore mai devreme ori să mergi la culcare cu câteva ore mai târziu de dragul de-a scrie. Nu e ușor să scrii un roman atunci când ai o familie, o slujbă, responsabilități. Dar se poate. Marea majoritate a scriitorilor trebuie să facă față acestor lucruri atunci când lucrează la o carte.

Da, aveți o slujbă care vă ocupă mai tot timpul. Da, aveți familie. Nimic din toate acestea nu i-au împiedicat pe marii scriitori să scrie.

Wallace Stevens era vice președintele unei companii de asigurări. Tânărul T.S. Elliot era bancher. William Carlos Williams era medic pediatru. Robert Frost era fermier avicol. Hart Crane împacheta bomboane în fabrica tatălui său, apoi compunea textele pentru

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

reclame. Stephen Crane era corespondent de război. Marianne Moore lucra la Biblioteca Publică din New York. James Dickey lucra pentru o companie de publicitate. Archibald MacLeish era directorul Oficiului pentru Date și Cifre în timpul celui de-al doilea Război Mondial.

Sinclair Lewis a fost odată invitat să vorbească unor studenți despre arta scrisului. A intrat în clasă, i-a privit pe toți, apoi a întrebat:

—Câți dintre voi vor cu adevărat să devină scriitori?

Aproape toți studenții au ridicat mâna.

—Și atunci ce căutați aici? De ce nu scrieți? i-a întrebat Lewis, după care a părăsit clasa.

Ce anume determină pe cineva să devină scriitor? Probabil un simplu incident – unul care se întâmplă destul de devreme în viață și care ascute curiozitatea de sine.

Așa s-a întâmplat și în cazul lui José Saramago, primul scriitor portughez care a primit Premiul Nobel pentru Literatură. Fiul unor țărani care nu știau să citească, crescut într-o casă în care nu existau cărți, a ajuns în 40 de ani de la muncitor, la editor. Împlinise deja 60 de ani înainte să fie recunoscut drept scriitor consacrat. Când era copil, își petrecea vacanțele la bunici, într-un sat numit Azinhaga. Într-o zi, bunicul lui a suferit un atac de cord și a fost transportat la Lisabona pentru tratament. Saramago își amintea cum, înainte de-a pleca, bunicul său a ieșit în grădina casei sale, unde se aflau câțiva copaci, și i-a îmbrățișat pe toți, unul câte unul, luându-și la revedere și spunându-le că nu avea să se mai întoarcă.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

—Dacă nu te marchează pe viață să vezi așa ceva, înseamnă că nu ești capabil de sentimente, își amintea Saramago.

Începeți cu emoția aceea pură. Și apoi transformați-o în cuvinte.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

INTRODUCERE

Citește mult și scrie la fel de mult. Studierea și înțelegerea altor stiluri te vor ajuta să-ți găsești propriul stil.
Stephen King

Am stabilit, așadar, că oricine poate deveni scriitor, cu condiția să simtă în adâncul sufletului că are ceva important de spus. O poveste pe care nimeni n-a mai scris-o până în acel moment. Nu contează ce gen de literatură decideți să scrieți, important este să fie foarte, foarte interesantă. Poate fi tristă, veselă, înfricoșătoare, plină de aventuri, romantică, dar cel mai important este să nu plictisească cititorul.

Însă, chiar dacă porniți de la o idee bună, care ar putea deveni o poveste foarte atractivă, de cele mai multe ori vă lipsesc cunoștințele de bază, tehnica și iscusința pentru a transforma acea idee într-un roman de succes. Dacă citiți această carte și respectați

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

regulile de bază, veți descoperi uneltele de care aveți nevoie pentru a scrie cartea mult visată.

Ceea ce nu înseamnă că trebuie să vă îngrădiți imaginația și talentul. Există impresia greșită că dacă se respectă câteva reguli de bază, talentul este ucis din față. Și, culmea, această concepție greșită se adresează în mod exclusiv scriitorilor.

În orice altă formă de exprimare artistică, fie că este vorba despre dans, muzică, pictură, sculptură, nimeni nu pune la îndoială faptul că talentul este total insuficient fără o bază foarte solidă, fără studii de specialitate.

O apariție pe scenă a unei persoane care mustește de talent, dar care nu a luat niciodată lecții de balet, neavând astfel o fundație pe care să poată lucra, s-ar transforma în mod sigur într-un moment penibil.

De ce cred unii oare, că nu se întâmplă la fel și în ceea ce privește arta de-a scrie o carte? Indiferent cât talent are un scriitor, indiferent cât de genială ar putea fi ideea unui roman, dacă acel scriitor nu știe să creeze pe marginea unor reguli de bază, poate avea surpriza ca cititorul să-i abandoneze cartea după doar câteva pagini, catalogând-o drept *prost scrisă*.

Bănuiesc că tuturor ni s-a întâmplat să începem să citim o carte, a cărei idee principală să ne fi atras foarte mult la început, dar să renunțăm destul de repede datorită stilului neatrăgător și în special a greșelilor datorate nerespectării celor câteva reguli de bază.

De cele mai multe ori, cititorul nu știe cum se scrie un roman, însă știe foarte bine cum să recunoască un roman bun. Știe să facă imediat diferența dintre

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

un scriitor talentat care respectă regulile de bază, creând astfel în mod profesionist și un scriitor la fel de talentat, dar care scrie la voia întâmplării, într-o voce cu iz de amator.

Mare atenție, deci! Odată catalogat drept un scriitor prost, este foarte greu să mai schimbați opinia potențialilor cititori.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Reguli esențiale de pornire pentru a scrie și publica un roman:

1. *Ideea de bază*
2. *Dezvoltarea ideii de bază*
3. *Dezvoltarea personajelor*
4. *Dezvoltarea lumii/locului/perioadei unde și în care se petrece acțiunea*
5. *Dezvoltarea planului acțiunii*
6. *Procesul de scriere a cărții*
7. *Procesul de corectare*
8. *Trimiterea manuscrisului la edituri*

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

IDEEA DE BAZĂ

Cunoaște-ți povestea foarte bine înainte de-a scrie primul paragraf.
John Irving

Chiar dacă trăiți cu impresia că ideea care v-a venit în timpul unei călătorii cu mașina ori cu metroul este mai genială decât inventarea feliilor de pâine, nu este indicat să vă apucați imediat să vă scrieți cartea mult visată. Nu înainte de-a aprofunda puțin acea idee de bază.

Cea mai bună metodă pentru a face acest lucru este să luați o foaie de hârtie și să scrieți în centrul ei ideea respectivă. Apoi dezvoltați-o și scrieți toate ideile secundare în jurul acelei prime idei de bază.

Scrieți primele idei secundare ce vă vin în minte fără să vă gândiți prea mult la fiecare în parte și fără să le dezvoltați prea mult. Dacă faceți acest lucru timp de o jumătate de oră, veți observa cum ideile secundare încep să curgă natural. Va fi destul de greu să le mai opriți. În acest fel veți avea o idee de ansamblu mult mai clară a poveștii.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Între timp, analizați și învățați. Luați cartea dumneavoastră preferată și citiți-o din nou. Apoi împărțiți-o pe secțiuni. Începeți prin a scrie un rezumat complex al acțiunii pe niște foi de hârtie și puneți-le undeva la vedere. Aruncați-vă ochii pe ele din când în când.

Chiar dacă nu există reguli în ceea ce privește ideea unei povestiri, eu totuși vă ofer una: gândiți la scară mică. Una dintre cele mai mari greșeli pe care le fac scriitorii începători este să gândească la scară mare, încercând să creeze un manuscris mamut în ideea că tot ce-i mare e mai bun. Complet fals. Păstrați-vă ideea la scară mică, concentrați-o, nu scrieți doar de dragul de-a scrie.

Înainte de-a trece mai departe, aș dori să mai desființez un mit în ceea ce privește scrisul unei cărți: *Scrie doar despre ceea ce știi.* Ați auzit cuvintele astea înainte, nu-i așa? Ei bine, cine vă spune asta, greșește flagrant.

Tom Clancy n-a fost niciodată comandant de submarin și cu toate astea a scris *Vânătoarea lui Octombrie Roșu.* Și cred că putem pune pariu că Richard Bach n-a fost niciodată pescăruș înainte de-a scrie *Pescărușul Jonathan Livingston.*

În loc să scrieți despre ceva ce știți, puteți alege să scrieți despre ceva ce vă pasionează. Nu contează ce anume, doar să iubiți acel ceva din tot sufletul. Spre exemplu, Arthur Golden, autorul romanului *Memoriile unei Gheișe*, trăia în Japonia și lucra pentru o revistă în limba engleză atunci când a avut ideea romanului deja celebru. În 1986, după ce a absolvit

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

cursul de Creative Writing de la Universitatea din Boston, a început să studieze gheișele, descoperind astfel un univers fascinant ce se ghidează după propriile sale reguli. I-au trebuit ***încă*** zece ani și multe încercări eșuate până când a finalizat manuscrisul pe care l-a vândut cu 250.000 de dolari editurii Alfred A. Knopf.

Pe vremea când Ernest Hemmingway era un tânăr ziarist la ziarul Kansas City Star, a primit de la șeful său o hârtie cu patru reguli de bază:

1. *Folosește propoziții scurte*
2. *Primele paragrafe trebuie să fie întotdeauna scurte*
3. *Folosește cuvinte puternice*
4. *Fii mereu pozitiv, niciodată negativ*

Întrebat despre aceste reguli ani mai târziu, a spus:

—Au fost cele mai bune reguli pe care le-am învățat vreodată în arta scrisului. Nu le-am uitat niciodată. Nimeni nu poate scrie prost dacă are puțin talent și scrie după cum simte, ținând cont de lucrurile pe care vrea să le transmită.

Fiecare dintre noi are o voce unică. Un stil unic. Nu încercați să *sunați* ca un scriitor celebru. Mulți scriitori începători se tem să-și găsească propria voce, au impresia că ar fi mai apreciați dacă ar imita un scriitor cunoscut. Este o impresie greșită.

Francois René de Chateaubriand a scris: *Un scriitor este original nu pentru că poate imita pe cineva, ci pentru că nu poate fi imitat de nimeni.*